

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"נ
חיי שרה	ירושלים 16:01 יבנה 16:18 מצפה רמון 16:15	ירושלים 17:15 יבנה 17:17 מצפה רמון 17:18	74	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

רבי נחום מצ'רנוביל היה עוסק כל חייו במצוות פדיון שבויים שכן בתקופת הקנטוניסטים ברוסיה היה זה דבר שבשגרה לחטוף יהודים לצבא הצאר להבדיל מהיום שב"ה יש לנו צבא יהודי ששומרים בו שבת וכשרות. הוא גם היה שולח כספים לעניי ארץ ישראל. באותה תקופה הייתה מלחמה בין רוסיה לתורכיה והתורכים היו בארץ לכן חשדו הרוסים ברבי נחום שהוא שולח כסף לאויב התורכי ושמו אותו בכלא. לרבי נחום היה חבר צדיק ושמו רבי זאב מז'יטומיר. רבי זאב חס על חברו והחליט לעזור לו קצת. כל יום חמישי הוא שיחד את השומר שייתן לו להיות בכלא במקום חברו, כך חשב שיוכל חברו לפחות לטבול במקוה, לשמוע קריאת התורה, להתפלל וללמוד תורה בנחת. יום חמישי אחד כשהגיע לשחד את השומר אמר לו חברו רבי נחום: אין צורך חברי היקר, היום אשתחרר בע"ה, וכך סיפר: בלילה נגלתה אליי אשה ושאלה אותי: כתוב שה' אומר לאברהם לך מארצך וממולדתך.. ורש"י אומר: "להנאתך ולטובתך", איך יש הנאה בזה לצאת לגלות? וענתה: אברהם קיים הכנסת אורחים במסירות נפש אך המצווה לא הייתה שלימה כי הוא לא התארח מעולם. לכן לצאת לגלות זה לטובתו שגם הוא יתארח וירגיש איך זה להיות אורח וכך המצווה תהיה בשלימות. כך גם אתה מקיים מצוות פדיון שבויים כל חיך אך כדי שהמצווה תהיה שלימה היית צריך להרגיש מה מרגיש אסיר.. אמר רבי נחום לחברו: לכן אני יודע שהיום אשתחרר לאחר שהמצווה הושלמה. בסוף אזרתי עוז ושאלתי את האישה מי היא? והיא אמרה: שרה אמנו, ונעלמה.. שרה אמנו היא היהודיה הראשונה שנפטרה בעולם והיא תיקנה את החטא של חוה. חוה רצתה שגם אדם ימות יחד איתה אבל שרה כששמעה שיצחק נעקד על המזבח מסרה נפשה למות בשביל שהוא יחיה. שרה לימדה אותנו מה זה לתת חיים למישהו אחר, וכל אחד מאיתנו יכול להחיות מתים מבחינה רוחנית, לחיך ולחזק אנשים שאיבדו טעם בחיים, שנאבדים בעולם הזה, ובחיך אחד ומילה טובה להחזירם לחיים עם משמעות. אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

כ"ד חשוון: ג וַיִּמְלְאוּ לוֹ אֶרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי הַנְּטִים (ויבכו אתו מצרים שבעים יום):

(בראשית נ, חצי פסוק ג) (ע"פ בני יששכר, מאמרי חודש כסלו טבת, מאמר א, א)

כ"ו חשוון: ב וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתִּהְיֶה חֲנָה (ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו):

(שמואל-א' א, חצי פסוק כ) (ע"פ שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב ורש"י כאן)

כ"ז חשוון: יד וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁבָעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבִשָׁה הָאֶרֶץ: טו וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נָח לֵאמֹר: טז צֵא מִן הַתֶּבֶה אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ וּבְנֶיךָ וְנִשְׁי בְנֶיךָ אִתָּךְ: יז כָּל הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתָּךְ מִכָּל בֶּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הַרֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ כְּתִיב הוּצָא אִתָּךְ וְשָׂרְצוּ בָאָרֶץ וּפְרוּ וּכְבוּ עַל הָאָרֶץ: יח וַיֵּצֵא נֹחַ וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנִשְׁי בְנָיו אִתּוֹ: יט כָּל הַחַיָּה כָּל הַרֹמֵשׁ וְכָל הָעוֹף כָּל רוֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם יֵצְאוּ מִן הַתֶּבֶה: כ וַיֵּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֲלֵת בַּמִּזְבֵּחַ: כא וַיִּרַח יְהוָה אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל לִבּוֹ לֹא אֶסָּף לִקְלָל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יַצַּר לִב הָאָדָם כֵּעַ מִנְעֻכּוֹ וְלֹא אֶסָּף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת

כָּל חַי פֶּאֶשֶׁר עָשִׂיתִי: כִּב עַד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זָבַע וְקָצִיר וְקָר וְחָם וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וַלִּילָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ: ט א וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ: ב וּמִזְרָאֲכֶם וּחְתָנְכֶם יִהְיֶה עֲלֵיכֶם חַיֵּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה וּבְכָל דְּגֵי הַיָּם בְּיָדְכֶם נִתְּנוּ: ג כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּיֶּרֶק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל: ד אַךְ בֶּשֶׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ: ה וְאֶךְ אֶת דְּמָמְכֶם לִנְפֹשֹׁתֵיכֶם אֲדָרֵשׁ מִיָּד כָּל חַיָּה אֲדָרֵשְׁנָו וּמִיָּד הָאָדָם מִיָּד אִישׁ אֲחִיו אֲדָרֵשׁ אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם: ו שֹׁפֶךְ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ כִּי בְּצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם: ז וְאַתֶּם פָּרוּ וּרְבוּ וּרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ: ח וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ וְאֶל בְּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר: ט וְאֲנִי הִנְנִי מְקִים אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת זִרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם: י וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בַּעֲוֹף בְּבִהֶמָה וּבְכָל חַיֵּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יִצְאֵי הַתְּבֵה לְכָל חַיֵּת הָאָרֶץ: יא וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא יִכָּרֵת כָּל בֶּשֶׂר עוֹד מִמִּי הַמְּבּוּל וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מְבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ: יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם: יג אֶת קִשְׁתִּי נִתְּנִי בַעֲנֹן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ: יד וְהָיְתָה בַעֲנַנִּי עֲנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקִּשְׁתִּי בַעֲנָן: טו וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בֶּשֶׂר וְלֹא יִהְיֶה עוֹד הַמָּיִם לְמְבּוּל לְשַׁחַת כָּל בֶּשֶׂר: טז וְהָיְתָה הַקִּשְׁתִּי בַעֲנָן וְרָאִיתִיהָ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: יז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: יח וַיְהִיו בְּנֵי נֹחַ הַיִּצְאִים מִן הַתְּבֵה שֵׁם נֹחַם וְנִפְתָּ וְחָם הוּא אָבִי כְנָעַן: יט שְׁלֹשָׁה אֲלֵה בְנֵי נֹחַ וַיִּמְאַלֶּה נִפְצָה כָּל הָאָרֶץ:

(בראשית ח, יד-ט, יט)

[ט] כִּי מִי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֲבָר מִי נֹחַ עוֹד עַל הָאָרֶץ כֹּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקֶּצֶף עֲלֵיךְ וּמִגֶּזֶר בְּךָ: (ישעיהו נד, ט)

(כנ"ל)

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, וירא דף קל"ד ע"א.

רע) ובשעתא דומין קב"ה וכו': ולשעה ירושלים, ואחר זה יקים את השכינה מעפר, שעתיד הקב"ה לפקוד את עמו, להוציאם מגלות, כנסת ישראל, היא השכינה תשוב תחילה מהגלות, ותלך לבית המקדש, מטעם שביית המקדש תבנה תחילה לקבוץ גלויות, שם השראת השכינה, וע"כ גם השכינה מקדמת לצאת מהגלות, ויאמר לה הקב"ה, קומי מעפר, והשכינה משיבה ואמרה, לאיזה מקום אלך, הרי ביתי חרב, היכלי נשרף באש, עד שהקב"ה, יבנה בית המקדש מתחילה, ויהקן ההיכל, ויבנה עיר

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "הגורל" (יהושע פרקים טז-יט) מקבילה ל-ח"י שרה על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. באיזו לשון יהושע לבני יוסף אמר שאם דחוק מקומם שילכו ליער	ד. אישה שבט הלכו כלשם כבשורה וקראוה בשם אביהם
ב. למי יצא הגורל ראשונה בין יהודה ליוסף קיבלו צחלה	ה. עיר שנמצאת בגבול מגשה בצפון הגבול של השבט הזה
ג. עיר שזבלון קיבל לזחלה בבא הימים גולד שם יונה	ו. איזה לשון בגביא כתוב שהגבול ממשיך והולך כמו זוט

שבת שלום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אלעזר הכהן, בגורל, גר, דרכה רגלך בה, המלח, וישבע.

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com